

ruma gereksinimi duymaktadır. Z. Livaneli'nin geçen yıl başlattığı ve kısa sürede yüzbinlerce imza topladığı, televizyonlardaki şiddet sahnelerini protesto eden "Şiddete Hayır" kampanyası bunun iyi bir örneği olmuştur.

Bu gerçekler göz önüne alındığında çocuk edebiyatına düşen yeni görevlerden söz etmemiz gerekiyor. Çocuklarla ve özellikle gençlerle diyalogu yakalayabileceğimiz bir alandan söz ediyoruz. Daha açık koşullar içinde yaşayan ve eski kalıplardan pek etkilenmeyen gençliğin yabancılaşamayacağı inandırıcı bir edebiyatı oluşturmak durumundayız. Dünya çocuk ve gençlik edebiyatının ürünlerine bu gözle bakmak gerekmektedir. Bugün, gerek içinde bulunduğumuz kültürel durum gereği, gerekse bugünün genç kuşaklarının değişen okuma ilgileri nedeniyle yeni girişimlere, yeni edebiyat tarzlarının alımlanmasına elverişli bir ortamın bulunduğu kanısındayız. Yine bugünün bir özelliği olarak farklı kültür çevrelerinin farklı yollar izleyeceği de söylenebilir. Bu nedenle yeni girişimler, toplumun bütün adına kendini meşrulaştırma zorunda da hissetmektedirler kendilerini. Dolayısıyla, sınırlı bir okur çevresine hitap eden çalışmalar hem daha kolaylaşmış, hem de gelişimin anahtarı durumuna gelmiştir.

KAYNAKÇA

Selahattin Dilidüzgün / Turgay Kurultay 1992: Emanzipatorische deutsche Kinderliteratur und ihre Übersetzung ins Türkische im Hinblick auf die Kinderemanzipation. Diyalog 1 / 1992, s. 89-107.

Yılmaz Elmas: Sorunlarıyla Çocuk, İstanbul: Gerçek Sanat Yayınları, 1993.

Fatih Erdoğan 1991: Çocuk Kitaplarında Çeviri, Metis Çeviri 1991 Bahar, s. 116-119.

İsmet Kür: Türkiye'de Çocuk Dergileri 1869-1928. Araştırma - İnceleme, Türk Dil Tarih Yüksek Kurulu, Ankara 1991.

Şükran Olcay 1992: Ülkemizde Basılan Kitaplar Üzerine. Metis Çeviri 1992 Yaz/Güz, s. 148-150.

M. Ruhi Şirin 1987: Çocuk Edebiyatı Yıllığı, 1987.

Tezer Taşkıran 1962: Türk Ahlakının İlkeleri, Milli Eğitim Basımevi. Vedat Nedim Tör 1974: Çocuk Edebiyatı Çocuk Kitapları, Cem Yayınevi 1975, İstanbul.

Birbir Kitap, Cilt 1 Sayı 2